

Frøken Ashley

Frøken Ashley beder Benjamin om at vise sig nøgen for pigerne i sjette klasse. Benjamin indvilliger og tror han kan styre begivenhederne. Det kan han ikke!

Benjamin var en dreng, og teknisk set var han i færd med frivilligt at gøre skolens gymnastiklærerinde, frøken Ashley, en tjeneste. Egentlig behøvede han det ikke, for han var ikke tvunget til at åbne døren til pigernes omklædningsrum og stirre ind i skyggerne. Han behøvede ikke lytte til den svage lyd fra dryppende brusere og indsnuse duften af piger som dagen igennem havde råbt, badet, fniset og hvisket frækheder til hinanden. Han behøvede ikke træde ind i det halvmørke, spøgelsesagtige rum hvor fliserne ekkoede hans nervøse skridt.

Benjamin havde altså involveret sig frivilligt selvom han i det øde omklædningsrum igen blev grebet af angst for det, som frøken Ashley havde forberedt til sine sjetteklassespiger - og til ham.

Frøken Ashley havde ikke været påtrængende. Hun havde talt næsten upersonligt til Benjamin. Alligevel var ingen i skolen i tvivl om at frøken Ashley var en autoritet, at hun var Lærerinde i enhver stærk betydning af ordet, og Benjamin blev draget mod

hendes projekt da han anede perspektiverne i det.

"Har du lyst til at hjælpe mig med et projekt, Benjamin?" spurgte Ashley en dag de mødtes tilfældigt på gangen (nå ja, måske ikke helt tilfældigt). Den slags siger man ikke nej til, og samme eftermiddag besvarede Benjamin flere spørgsmål på Ashleys kontor. Underlige spørgsmål. Ikke rigtigt det ene eller det andet. Nogle spørgsmål var IQ-agtige, andre var simpelthen tossede. Nogle gange skulle Benjamin vælge mellem muligheder som forekom meningsløse eller vælge, 'hvad der følte mest behageligt'. Der var også spørgsmål om 'nøgenhed': 'Vil du være mest genert ved at være nøgen i et rum fuldt af piger eller fuldt af drenge? Små piger? Store piger?', 'Mener du, at 'rigtige drenge græder ikke'?', 'Er piger dummere eller klogere end drenge?' Den slags lægger man mærke til, hvis man er en fjortenårig dreng.

Bagefter forklarede Ashley at testen skulle vise noget om 'evnen til at samarbejde'. Den beskrivelse var ikke just oplysende, men Benjamin sendte hende sit mest venlige smil; Gud forbyde at hun opfattede hans mangel på forståelse som kritik. Men Ashley havde fortsat tålmodigt og venligt.

"Egentlig er det ikke drenge som interesserer mig. Undskyld, - det er ikke personligt ment, du er en sød ung mand, Benjamin. Men mit projekt er mest for

piger.”

Benjamin nikkede for at vise at han i det mindste lyttede. Samtidig kiggede han fascineret på Ashley som var smuk på en diskret måde. I kontoret hang en svag duft af hendes parfume. Hvorfor havde han aldrig bemærket den før? Han kendte ikke dens navn, men duften var inciterende.

”Hvert år inden sommerferien år har jeg et lille projekt med pigerne i sjette klasse. Det udvikler deres selvtillid og deres – nå ja, indsigt i hvorledes drenge tænker og føler. Derfor har jeg brug for en dreng til at hjælpe mig. Jeg tror du vil være den helt rigtige i år.”

”Frøken Ashley, hvis De skal bruge en dreng, hvorfor så netop mig?”

”Testen viser at du har den rigtige modenhed. En dreng som bare siger ja uden at forstå, hvad det hele drejer sig om, er ikke interessant. Det er din fri vilje som tæller, og jeg tror dit udbytte vil være lige så stort som pigernes. Det er pigerne fra sjette klasse, tretten år de fleste af dem som du ved. Mange af dem er usikre på hvordan man omgås drenge. Du har en modenhed, som det er godt for pigerne at møde.”

”Hvordan møde?” spurgte Benjamin og smilede skævt i en slags forsøg på at være humoristisk, men han vidste det allerede og havde vidst det længe ud fra frøken Ashleys indirekte tale. Frøken Ashley smilede lidt distræt tilbage.

"Hvor kom jeg fra, Benjamin? Nå jo, testen. Enhver dreng kender myten om drenges og mænds overlegenhed, og enhver dreng prøver, i det mindste delvist, at holde myten i live. Det gør du også, men du gør det ikke så meget som andre drenge. Du ved noget som ikke alle drenge ved, og du er moden nok til at stå ved det. Du skal ikke bilde mig ind at sådanne tanker er dig fremmed."

"Måske ikke, frøken Ashley, måske ikke; men hvad er det jeg skal gøre?"

Frøken Ashley så ned i bordet og virkede en smule usikker.

"Det, jeg simpelthen beder dig om, Benjamin, er at dele med klassen, hvad du allerede ved, altså at drenge godt kan vise pigerne, hvordan de virkelig er; kald det hvad du vil."

"Siger De, at De vil have mig til at vise mig nøgen for pigerne i sjette klasse!?"

"Det er dig som bestemmer, Benjamin, men det vil være til stor hjælp."

"Frøken Ashley?"

"Sig frem."

"Wauw!" sagde Benjamin.

"Wauw er vist det helt rigtige udtryk, Benjamin."

"Har De har haft sådan et projekt før?"

"Ja, i mange år. Måske bemærkede du det da du selv gik i sjette klasse?"

Benjamin mente nok at pigerne netop det år havde forandret sig. De var blevet mere voksne, mere muntre, mindre fjollede, og med et nyt glimt i øjnene; som om de vidste noget. Han havde tænkt at det nok bare skyldtes vokseværk i sommerferien.

"Jeg kan sagtens vise mig uden tøj på!"

"At være nøgen er en del af projektet, en slags hjælpemiddel kan man sige."

"Okay!"

"Benjamin, du kan halvvejs lide ideen. Jeg siger det ikke for at gøre dig flov, jeg kender jo din test, men der er også en del af dig, som helt naturligt gør oprør mod tanken. Det er din mandlige stolthed. Lysten går begge veje så at sige."

"Nøgen er ok," gentog Benjamin.

"Lad mig være ærlig, Benjamin. Jeg vil ikke være frivol eller anmassende over for dig."

"Jeg er ikke sart, Frøken Ashley, jeg kan klare det, men er det ikke temmelig risikabelt for Dem selv?"

"Det er en balancegang. Pigerne er glade for det og holder det hemmeligt. Drengene lærer også noget og holder det derfor også hemmeligt. Har du måske hørt pigerne i din klasse tale om det? Nej vel. Det er sådan det virker. Det er et spørgsmål om tillid."

"Hvad vil pigerne?"

"Formodentlig mere end du bryder dig om. Det er en del af spillet. Den største interesse vil være om det

som hedder virilitet, hvis du tænker over det så ved du, at det nødvendigvis må være sådan. Drengene er jo stærke, og de skal hele tiden bevise det, men som den tænksomme dreng du er, forstår du, at tingene stikker dybere. Det er svært at forklare.”

”Det kan jeg ikke helt forestille mig,” svarede Benjamin, men han vidste, at det kunne han godt. Han var smigret. Frøken Ashley havde ret angående hans intuition; på en måde vidste han det; men kunne ikke forklare det. Tanken om at de små piger skulle se ham nøgen gav ham en fornemmelse af forvirret ophidselse, som både skræmte og tiltrak ham; og frøken Ashley havde åbenbart læst det i hans test.

”Hvis De vil vise mig lidt mere af hvad det går ud på, så vil det være nemmere at beslutte sig.”

”Vise dig? Jeg ved ikke helt hvad du mener.”

”Gøre nogle af de ting, så jeg kan se, hvad det er.”

”Desværre nej, Benjamin. Man kan ikke forberede sig på den måde; man er nødt til tage det som det kommer. Desuden ville det være upassende fordi jeg er lærer. Det er heller ikke mig som skal lære noget, det er pigerne i sjette klasse, - hvis du altså vil.”

”Okay, så siger vi det.”

”Så meget kan jeg sige dig, selvom du allerede har gættet det; du er her fordi du har modenhed til at forstå projektet.”

”Ja, ja, jeg har fattet det,” replicerede Benjamin.

Frøken Ashley talte roligt og skolelæreragtigt på en måde som uhjælpeligt fascinerede Benjamin. Hun kunne lige så godt have revet tøjet af ham og målt hans pik sådan som han kendte det fra de perverse magasiner. Så ydmygende og alligevel tiltrækkende. Senere ville der komme en gysen i hans underliv, som han altid ville identificerede med frøken Ashleys rolige stemme, og som ville tvinge ham til at masturbere med billedet af frøken Ashley bag sine tillukkede øjenlåg. Men det vidste han ikke endnu.

"Tænk over det en uge," sagde hun."

"Det er okay." Benjamin følte sig bedøvet og stimuleret på samme tid; "men hvad hvis jeg bliver sådan, De ved ... ophidset?"

"Benjamin, jeg vil ikke tale på den måde." Frøken Ashleys stemme blev en anelse kølig; "det er barnligt, og det interesserer mig ikke. Du siger altså ja?"

"Ja, frøken Ashley."

"Udmærket, så er der nogle ting jeg må bede dig om at gøre."

Alt dette var den formelle optakt til Benjamins entre i pigernes omklædningsrum hvor han skulle være aftenens ydmyge forskningsobjekt.

Men teknisk set var han der frivilligt.

Benjamin havde lovet frøken Ashley at gøre visse forberedelser inden mødet med pigerne. Hun havde -

gys - bedt ham om at fjerne sine pubeshår med barbergrej og beroliget ham med at de hurtigt voksede ud igen. Han havde gjort det mens sære anelser som aldrig helt nåede at tage form, bestormede hans hjerne. Han blev også usikker ved den direkte udsigt til alle detaljer i sin anatomi. Han følte sig nøgen og forsvarsløs, og det ophidsede ham. Var det mon derfor frøken Ashley havde bedt om det eller blot for ikke at forskrække pigerne med hans 'voksne' udseende?

Det vidste han ikke; men alt i alt var han tilfreds med sit mandlige udstyr: skrotum var fyldig og fast, testiklerne veludviklede og penis kraftig, ikke mindst når den stod op. Det regnede han dog med at kunne kontrollere. Trods alt var han ældre end pigerne. Nå ja, så var der frøken Ashley; men hun indgød tillid; hun var hans garant for at alt gik ordentligt til.

Der brændte en pære i pigernes omklædningsrum som gav tilstrækkeligt lys til, at han kunne orientere sig (og som frembragte dybe skygger bag skabe og under bænke). Som aftalt tog han sit tøj af, satte sig nøgen på bænken med et håndklæde om livet og ventede på frøken Ashley.

Det var svært. Tankerne kom myldrende: Et rum fyldt med piger, som skulle se ham nøgen. Han kunne ikke bakke ud nu; det ville gøre ham til grin, og desuden ville han svigte frøken Ashley. Han måtte

gennemføre det. Han ville først gøre sin entre og måske endda bukke. Pigerne ville stirre på ham og Frøken Ashley ville forklare. Det var frækt; men dog til at forstå.

Hvorfor rodede folk inklusive ham selv sig ind i situationer som denne? Han havde indvilliget i at hjælpe en flok pigebørn med at udvikle deres personligheder. Hvorfor? Hans følelser var blandede, men det væsentlige var, måtte han indrømme, at han ønskede dette rollespil. Hvorfor er folk så bange for at blive set nøgne? Han havde altid skammet sig og – hvis beskueren var en kvinde – på modsætningsfyldt måde været glad.

Drenge kan ikke forhandle med piger. Piger er som hvepse; altid et hvirvlende sekund foran. De ved altid hvad drengene ønsker, derfor løber de aldrig nogen ægte risiko. De kan modstå drengene og lege med deres følelser, og drengene kan ikke gøre andet end at håbe på bedre tider. Spillet er sat op så pigerne aldrig taber. Kun den fysiske styrke er til drengenes fordel; og selv det er tvivlsomt, for ni ud af ti gange er en pige som ikke er totalt hjernevasket, næsten lige så stærk som en dreng. Så det er kun skadefrohed når piger får drengene til at længes indvendigt, sådan som Benjamin altid havde gjort. Han huskede noget hans mor engang sagde til nogle veninder:

”Jeg tror,” sagde hun, ”at for hver mands øjne som

vi har set hvile på os, er der dusinvis af andre, vi ikke kender til; stakkels, forheksede mænd som ved, at vi ikke har bemærket dem, og som vil tilbringe resten af deres dage med at fantasere om os.”

De andre kvinder havde nikket forsigtigt uden at forstå hvad Benjamins mor mente. De var ordinære kvinder. Alligevel havde Benjamin fundet dem smukke, og han havde elsket at sidde ubemærket i et hjørne og beundre dem. Nogle af kvinderne havde set ham nøgen da han var mindre, og havde smilet til ham. Det havde han aldrig kunnet glemme. Han huskede en episode fra han var fem år gammel. Den var pinlig syntes han, selvom ingen andre dengang tog sig af det. Det skete på stranden sammen med hans mor og to af hendes veninder; unge kvinder som endnu ikke selv havde fået børn. Alle var ved at pakke, og hans mor tørrede ham med håndklædet som hun plejede. Han hadede det fordi sandet kradsede; men især fordi han vidste at hans mor ville trække bukserne af ham, og det ville de andre kvinder få at se. Ganske rigtigt; de to kvinder kiggede ikke engang væk da hans mor, tilsyneladende uden bagtanke, stillede ham til skue, mens en lille oprørske stivhed bemægtigede sig hans penis.

Denne særlige dag kom tre små piger ikke meget ældre end Benjamin forbi lige da moren trak Benjamins bukser ned. Pigerne standsede. De stod

tæt ved Benjamin og stirrede uden at skjule det. Benjamins mor registrerede knapt det særlige ved pigernes kiggen; eller måske tænkte hun at de små piger havde RET til at kigge på Benjamin; for han var jo bare en dreng. Hun smilede endda til de små gæster som smilede tilbage. Benjamin sendte sin mor en ordløs bøn og rykkede i hendes arm.

"Benjamin," sagde hans mor, "du kan da ikke bebrejde pigerne at de er nysgerrige."

Hun smilede igen til pigerne. "Det er Benjamin," sagde hun.

"Okay," svarede en af pigerne, og alle tre lo.

"Altså piger!" sagde moren med en hovedrysten til sine to veninder.

- De ved godt jeg er Benjamin, tænkte Benjamin, - de ved at de kigger på min 'drengeting'. Noget løb gysende ned af hans ryg som fik hans 'drengeting' til at vippe.

Fra den dag levede han med en skamfuld viden om at han havde en penis, og at pigerne havde set den; et faktum som forårsagede kildrende ophidselse, hver gang han tænkte på det.

At blive set, omend i en anden verden for lang tid siden, var at blive set altid. Som femårig, tiårig, femtenårig. Det var ønsket som Benjamin i ærlighed mod sig selv og længe før frøken Ashleys test, havde genkendt som kernen i sine sexønsker. Måske er det

drenges bestemmelse at være nøgne over for pigerne når som helst og hvor som helst de forlanger det. I museer for eksempel: En nøgen mandlig statue og en flok kvinder rundt om; deres indforståede smil og vurderende blikke der skifter mellem statuen og ham selv, drengen, som tænkte de: "Den dreng der, lad os tage tøjet af ham og studere ham nærmere."

Benjamin blev revet ud af sine tanker ved lyden af en dør bagerst i omklædningsrummet.

"Frøken Ashley?" råbte han forskræmt.

Stilhed.

"Frøken Ashley?" gentog han.

Stilhed og så lidt efter: "Benjamin? Er det dig? Hvor er du?"

Benjamin genkendte stemmen. Det var ikke frøken Ashley! Han stivnede i rædsel. Kamp eller flugt? Løbe eller blive? Han rakte ud efter sit tøj, men det var for sent. En blond pige i ternet skørt og hvid bluse kom rundt om skabsrækken. Lige efter hende kom en brunette i T-shirt og blå jeans. Megan og Susan fra hans egen klasse! Dernæst en pige med hestehale og opstoppernæse i sit fregnede ansigt. Lillian! Skolens sjoveste og mest efterstræbte pige. Han hørte døren blive lukket og endnu en pige dukkede op; Cindy fra parallelklassen.

Pigernes ankomst gjorde overraskelsen som frøken Ashley havde talt om, gribende reel. Mindst tusinde

gange havde han forestillet sig hvorledes han skulle tackle flovheden ved at stå over for de mindre piger fra sjette klasse; han ville optræde som den ældre dreng der skulle give dem et indblik i drenges anatomi fulgt op af nogle uddybende bemærkninger fra frøken Ashley. Men dette! De store piger fra hans egen klasse! Med bryster og hofter og fyldt med teenagepigers uimodståelige charme. Han fik en frygtelig anelse om hvor langt der var mellem hans vakkelvorne forsvar og virkeligheden.

Pigerne stimlede sammen om ham. "Hej, Benjamin, hvad laver du her!?"

"J ... Jeg venter på frøken Ashley!"

Smil bredte sig på pigernes ansigter. Fra øjnene til mundvigene og videre til stemmerne. Benjamin fattede i samme sekund hvor vanvittigt det lød.

"Men dog, Benjamin, I har måske en aftale? Og uden tøj på!"

Susan satte sig energisk ned over for Benjamin. Tæt på og med et ben på hver side af bænken lige som ham. Benjamin så triumfen brede sig på hendes ansigt. Cindy satte sig bag ham. Hun greb hans håndled og holdt dem fast. Han så ned - og kom til at se direkte på Susans jeans, der sad stramt mellem hendes spredte lår.

"Halløj, Benjamin, heroppe. Mine øjne er heroppe!" Susan tog ham under hagen og drejede hans ansigt

op.

"Lad os nu høre, Benjamin, er du pervers eller hvad?"

Benjamin kunne ikke holde det ud, det var mere skamfuldt end alt hvad han nogen sinde havde forestillet sig.

"Jeg skulle ... sjette klasse ... frøken Ashley ..."

"Sig mig, sidder du om aftenen i pigernes omklædningsrum uden tøj på og drømmer om frøken Ashley og pigerne fra sjette klasse!?"

Det var umuligt at forklare.

"Nå, men vi har faktisk haft en ekstra time med frøken Ashley, hun er lige gået."

"Nu kan jeg huske det," sagde Lillian med et grin på sit fregnede ansigt (med den utroligt søde opstoppernæse), "vi lovede jo frøken Ashley at mødes med Benjamin fordi hun ikke havde tid!"

Der blev et øjeblik tavshed.

"Det er rigtigt!" fortsatte Cindy bag ved Benjamin. Hun blev ved at holde om hans håndled, mens hun bøjede sig frem over hans ene skulder. "Har du noget, du vil vise os!?"

Hun kiggede demonstrativt ned på Benjamins mave og håndklædet om hans lænder. Pludselig var håndklædet borte. Susan havde snuppet det med et raskt tag.

"Hovsa!"

"Han har jo ingen hår på!"

Benjamin følte sig igen som en lille dreng som pigerne kiggede på. De kunne se det hele, og 'det hele' begyndte at vokse!

"Se! Nu bliver han uartig!"

Benjamin ville have givet en million for ikke at være 'uartig' lige nu, men han kunne ikke lade være.

"Rejs dig op, Benjamin."

Kluntet adlød han ordren og ville løfte det ene ben over bænken.

"Bliv stående!"

Han kunne ikke lade være. Lillian var uimodståelig, de andre ligeledes. Han stod ubekvemt oprejst med et ben på hver side af bænken. Susan sad stadig foran ham. Hun rykkede nærmere så hendes knæ gled uden om Benjamins og holdt hans ben ind mod bænken. Benjamin anede ikke sine levende råd, og hans pik strittede ukontrolleret frem mod Susans ansigt.

"Bliv ved med at holde hans hænder, Cindy. Nu skal I se hvordan man ordner små perverse drenge som viser pikken frem."

Hun rakte en hånd frem og greb om hans nosser.

"Glatte. Er det sådan frøken Ashley bedst kan lide dem!?"

Benjamin kunne ikke svare, han var kobberrød i ansigtet og bøjede sig frem.

"Bliv stående!"

Med den anden hånd greb hun om Benjamins pik og tog pikhovedet mellem læberne.

"Hvad gør du, Susan!"

Men det behøvede ingen yderligere forklaring. Susan suttede på Benjamins pikhovede. Benjamin ville rykke sig, men Susan holdt fast om hans nosser. Og hendes tunge! Hun gjorde noget med tungen, som Benjamin ikke i sin vildeste fantasi havde troet muligt. Efter få sekunder var han ved at eksplodere. I øjeblikket lige inden det skete, tog Susan pikken ud munden og styrede den, så han sprøjtede over hendes skulder og ned på bænken bag hende.

"Sådan! Drengene er alle sammen ens. Cindy, læg ham ned på bænken. I andre, find et par badekåber, vi skal bruge bæltene til at binde ham med."

Der gik et minut, så lå Benjamin på ryggen med hænderne og fødderne bundet fast under bænken. Susan viklede håndklædet om hans hoved, så han intet kunne se.

"Hvad skal vi?" Spurgte Megan som var den mindst erfarne af pigerne.

"Voldtage ham selvfølgelig. Tror du måske han sladrer!?"

De lo alle sammen undtagen Benjamin. Dernæst tog pigerne hver en ridetur på stakkels Benjamin, og han opdagede aldrig hvem der var hvem. Med håndklædet om hovedet og en hånd som klemte hans nosser, når

han forsøgte at vride sig måtte han overgive sig til sin skæbne. De var længe om det, men til sidst holdt de op, og han hørte deres fnisen mens de klædte sig på.

”Vi smutter nu, Benjamin. Der kommer nok nogen og løser dig. Sjette klasse måske!”

Døren smækkede, og pludselig var han alene. Hvad var der dog sket? Han var blevet voldtaget af pigerne fra sin egen klasse, og frøken Ashley havde ikke været der. Havde hun narret ham? Så kom en ny forfærdelig tanke til ham. Han kunne ikke komme fri! I morgen ville der komme nye piger og finde ham! Han kæmpede, men forgæves. Tiden gik. Uendeligt langsomt syntes han. En time eller mere svandt hen. Så hørte han døren. Nogen kom ind.

”Susan?” råbte Benjamin. Intet svar. Nogen stod ved siden af ham. Nogen greb hans pik. Nogen gjorde ham stiv mod hans vilje. Nogen satte sig på ham lige som pigerne havde gjort, og tog sig en ridetur. Ikke et ord blev sagt.

”Hvem er det?” hviskede Benjamin, ”Slip mig fri.”
Et hårdt slag fra et bælte ramte ham på maven.

”AVV!”

Et slag mere. Og et til. Benjamin talte dem ikke, i stedet vred han sig det bedste han kunne, og det var ikke godt nok. Da smækkene holdt op, snøftede Benjamin ukontrolleret. Han mærkede at bæltet om hans hænder gik løs. Forvirret satte han sig op.

Samtidig med at han rev håndklædet væk fra hovedet, hørte han døren blive lukket. Det eneste hans ukendte gæst havde efterladt var en svag duft af parfume.

Der gik en uge før Benjamin vovede sig i skole igen. I skolen var alt ved det gamle. Pigerne smilede underfundigt til ham, men sagde ikke noget. En dag mødte han frøken Ashley på gangen.

"Frøken Ashley!" udbrød Benjamin.

Ashley så lidt forskrækket på ham. Så klarede hendes ansigt op.

"Åh, Benjamin! Det må du undskylde, jeg blev nødt til at aflyse det vi talte om, men jeg kunne ikke få fat i dig. Jeg håber ikke det var til for megen ulejlighed?"

"Hel ... helt i orden, frøken Ashley. "Må ... måske en anden gang?"

"Det bliver vist ikke i år alligevel, men tak for tilbuddet Benjamin."

Frøken Ashley nikkede venligt og gik videre. Hun strejfede Benjamin, og Benjamin sporede en svag duft af hendes parfume. En duft han aldrig mere kunne tage fejl af og aldrig ville glemme.